

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1250/2018
20.11.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Танасијин Синише, због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика и др., одлучујући о захтевима за заштиту законитости окривљеног, Синише Танасијина и његовог браниоца, адв. Александра Остојина, поднетим против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину К 796/17 од 09.05.2018. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 706/18 од 25.09.2018. године, у седници већа одржаној 20.11.2018. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Танасијин Синише, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину К 796/17 од 09.05.2018. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 706/18 од 25.09.2018. године, док се захтев за заштиту законитости окривљеног Танасијин Синише поднет против наведених пресуда **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину К 796/17 од 09.05.2018. године, окр. Танасијин Синиша оглашен је кривим због четири кривична дела разбојништво из члана 206. став 1. у вези члана 33. КЗ, за која дела су му утврђене казне затвора у трајању од по две године и због једног продуженог кривичног дела, тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 33. и 61. КЗ, за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од једне године и осам месеци, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од осам година и шест месеци.

Истом пресудом, окр. Синиша Павловски оглашен је кривим због шест кривичних дела разбојништво из члана 206. став 1. у вези члана 33. КЗ, за које дело су му утврђене казне затвора у трајању од по две године и због једног кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 33. КЗ, за која дела му је утврђена казна затвора у трајању од једне године, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од десет година.

Одлучујући о жалбама окривљених и њихових бранилаца, Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Кж1 706/18 од 25.09.2018. године, одбио жалбе као неосноване и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених правноснажних пресуда, захтеве за заштиту законитости поднели су:

-окр. Танасијин Синиша, без навођења разлога из којих захтев подноси, са предлогом да Врховни касациони суд предмет врати првостепеном суду на правично суђење;

-бранилац окр. Танасијин Синише, адв. Александар Остојин, због повреде закона – члан 438. став 2. тачка 1) и члан 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд утврди да је захтев за заштиту законитости основан и да обе пресуде преиначи у ослобађајуће или да обе пресуде укине и предмет врати на поновну одлуку првостепеном суду.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, па је по оцени навода у захтеву, нашао да је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног неоснован, а да је захтев окривљеног недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву наводи да су побијане пресуде засноване на незаконитом доказу – исказу окр. АА датом у ПУ Нови Бечеј, те да је записнике о његовом саслушању Ку број 313/17 од 20.06.2017. године требало издвојити из списка.

По оцени Врховног касационог суда неосновано бранилац у поднетом захтеву указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП. На исту повреду закона одбрана окривљеног указивала је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и о томе, у образложењу пресуде на страни седам у трећем ставу, дао разлоге, које Врховни касациони суд у свему прихвата и, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге упућује.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева наводи и повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, међутим у образложењу захтева не указује конкретно у чему се наведена повреда састоји већ опширно износи своју оцену исказа АА, указује на пропусте првостепеног и другостепеног суда приликом утврђења чињеничног стања, затим наводи да окривљени Танасијин Синиша није учествовао у извршењу кривичних дела... чиме у суштини оспорава чињенично стање утврђено првостепеном и потврђено другостепеном пресудом. Такође, бранилац у захтеву наводи да побијане пресуде садрже нејасне и у знатној мери противречне разлоге о одлучним чињеницама, чиме указује на битну повреду

одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП. Међутим, погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање као и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, не представљају законом дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости.

Најзад бранилац у захтеву наводи да је доношењем незаконитих одлука повређено и право окривљеног на правично суђење гарантовано чланом 6. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, међутим, уз захтев није доставио Одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права, што је обавеза подносиоца захтева у смислу члана 484. ЗКП, уколико се захтев подноси из разлога предвиђеног одредбом члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП.

Одредбом члана 482. став 1. ЗКП, прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том законнику, док је одредбом члана 483. став 1. ЗКП, прописано да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац а ставом 3. истог члана предвиђено је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Дакле, из цитираних законских одредби, јасно је да је окривљени овлашћен да поднесе захтев за заштиту законитости али да то може учинити искључиво преко браниоца. У конкретном случају окр. Танасијин Синиша захтев за заштиту законитости поднео је лично, а не преко браниоца, па је његов захтев недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 491. и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Драгана Вуксановић, с.р.

Председник већа-судија
Зоран Таталовић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић